

МАРШАЛ ВЗИВАЄ АСАМБЛЕЮ О.Д. РЯТУВАТИ ГРЕЦІЮ ПЕРЕД АГРЕСІЄЮ

Нью Йорк, 14 вересня. — З нагоди створення Тижня Об'єднаних Держав по всіх стейтах Америки секретар стейту Джордж С. Маршал виголосив промову на зібранні Товариства для підтримки Об'єднаних Держав у Нью Йорку. Головну увагу зосередив Маршал на небезпеку, яка грозить Греції з боку Югославії, Албанії й Болгарії і висловив надію, що Асамблея О.Д., яка збирається у вівторок на наради, зможе успішно усунути небезпеку агресії. Маршал обговорив теж недомагання Об'єднаних Держав через надуживання вета, що для успішної діяльності О.Д. уживання вета мусить бути управлінське. Він теж згадав про konieczність наладнання Палестинського питання Об'єднаними Державами.

Другий член американської делегації до О.Д., Джан Фостер Долес, виявив надію, що Асамблея О.Д. зверне увагу на поведінку держав і піддасть їх під осуд прилюдної opinii світу.

За звідомленням з Балтимор генеральний секретар О.Д. заявив, що Об'єднані Держави тому не працювали як слід, що між державами панує постійна незгода, а цьому не можна даліше потурати.

Паради з нагоди Тижня Об'єднаних Держав.

Для змобілізації прилюдної opinii за підтримку Об'єднаних Держав відбулися в різних містах Америки маніфестації й паради, на яких промовляли визначні промовці. У Нью Йорку відбулась така маніфестація в неділю в годині 2 сполудня в Ракефелер Плаза, де цілий ряд промовців зивали кожного громадянина особисто підтримувати акцію О.Д. Крім цього виступив хор із 150 членів з низькою пісень. Головною атракцією були народні танці, організовані Громадським Центром Народних Танків під проводом українця Михайла Германа. Виступило 300 танцюристів в танцях 15 етнічних груп. Заповіджені в недільний виданні Н. Й. Таймса українські народні танці перемінялися на площі на танці „советської групи“, а між ними прегарно вийшов „український танок мечів“, виконаний двома козаками. Були також танці білоруські, молдавські і „велико-руські“, які пояснював аранжер. Щодня в 8.15 вечером аж до п'ятниці будуть іти на Ракефелер Плаза танці поодиноких груп окремо.

У Тарітаві, під Нью Йорком, з нагоди отворення Тижня О.Д. промовляв Нелсон А. Ракефелер. Він клав головну вагу на особисту відповідальність кожної людини за улаштування об'єданого світу.

КОНГРЕС ПОЧИНАЄ ДОПИТИ НАД ПІДВИШКОЮ ЦІН.

Вашингтон. — Конгрес узявся до праці над наданням відповіді на найбільш замотану справу: Як стримати зростаючі ціни. Праця почнеться в сенатським економічним підкомітеті, на чолі якого стоїть сен. Фландерс з Вермонт, однак цей підкомітет буде переводити переслухання в Провіденс, Ровд Айленд і в Бостоні, а потім переїде до Атланти. Упродовж найближчих тижнів ще два інші підкомітети поїдуть у стейти Середнього і Далекого Заходу. Загально панує переконання, що небували високі ціни продуктів треба приписати загальному добробуту, бо тепер працює кожний, хто лише хоче працювати і дістає платню, з якої може присвятити на закупно харчів і інших життєвих потреб, кілька лише треба.

СКЛИКАННЯ КОНГРЕСУ НЕПЕВНЕ.

Вашингтон. — На підставі голосів конгресменів можна сумніватися, чи представити Труман хоче скликати конгрес на надзвичайну сесію. Загально думають, що таке скликання було б найважливішою справою зі всіх, які президент Труман підняв досі. На всякий випадок, як кажуть конгресмени, заходить питання чи було б добре скликати конгрес серед такого положення в Європі, яке тепер запанувало, а ще більше серед теперішнього напруження у середині краю через безупинне підвищення цін. Серед такого положення може розгорітися в конгресі боротьба, яка може принести шкоду для престижу Америки.

ДЖАН Л. ЛУІС-ПЕРЕМІГ В А.Ф.П.

Щікаго. — На нарадах Екзекутивної Ради Американської Федерації Праці Джан Л. Луїс, який займає становище містопредсідника в цій організації, недопустив до ухвали, щоб уряд А.Ф.П. вислав до Краєвої Ради Робітничих Відносин заяву поодиноких урядовців екзекутив, що вони не належать до Комуністичної Партії. Тому, що в Екзекутивній Раді А.Ф.П. прийнято засаду, що ухвали западають однодушно, спротив Луїса перемінив на справдіше вето. Тепер ця справа прийде під наради конвенції А.Ф.П., яка збереться в жовтні.

Відділи і бійці У. П. А. продовжують переходити в американську зону

АМЕРИКАНЦІ ПЕРЕДБАЧАЮТЬ „МІЖНАРОДНІ КОМПЛІКАЦІЇ“.
Краще самогубство, ніж видача Советам. У.П.А. нараховувала мільйон людей.

Пассау, Німеччина, 14. вересня. (АП). — Не зважаючи на сильно скріплену сторожу по обох боках німецько-австрійського кордону, озброєні і уніформовані люди, які подаються за українських втікачів від комунізму, продовжують продиратися в американську окупційну зону Німеччини — повідомили сьогодні американські військові власті. Відділи перший відділ з 35 вояків мирно піддався американським поліційним військам минулого четверга біля Пассау, в тому самому районі захоплено чотирьох дальших вояків. Всіх 39 вояків роззброєно з кулеметів, автоматів та ручних гранат та інтерновано в Деггендорф під американською військовою сторожею. Офіційно повідомлено, що багато полонених мали заявити, що вони радше поповнять самогубство, ніж мали б бути завернені до Советського Союзу. Досі ще не встановлено, чи советські власті будуть домагатися їхньої видачі. Американські військові власті почали докопання з метою встановити ідентичність „наїзників“ та чому вони сюди прийшли. Здаючи собі справу з факту, що випадок може мати далекойдучі міжнародні комплікації, високі американські військові власті держать в слід своїх докопаннях в строгій таємниці. Власті заявили, що вони не цілком переконані про правдивість історії 39 інтернованих, які подаються за членів проти-комуністичної Української Повстанської Армії таємничого „ген. Бандери“. Вони теж заявляють, що вони мають багато тисяч товарищів в районах російсько-польського кордону, деякі з яких, як вони вважають, є в дорозі за ними до Німеччини. Високі військові джерела подають, що слідчі вважають, що втікачі можуть бути дезертирами зі советської армії, проти-комуністичні повстанці з Польщі, або навіть шпигуни. З неофіційного джерела заявили, що „Бандерівці“, як ці люди самі себе називають, вважають себе частиною українського визвольного руху, що його свого часу піддержували понад 1,000,000 озброєних людей та які сподівались дістати американську допомогу в їх боротьбі проти комунізму.

ЗАХОДИ У.К.К. ДЛЯ ЗАПЕВНЕННЯ АЗІЛЮ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ПОВСТАНИЦІВ, ЩО ПЕРЕХОДЯТЬ В АМЕРИКАНСЬКУ ЗОНУ.

Нью Йорк, 12. вересня. — У зв'язку з останніми повідомленнями, про намагання поодиноких загонів Української Повстанської Армії пробитися в американську зону Австрії та Німеччини, зокрема у зв'язку з сьогоднішнім повідомленням Нью Йорк Таймсу з Мюнхену про інтернування американцями 36 членів УПА, які продісталися з України в Баварію, Український Конгресовий Комітет робить відповідні заходи, з метою завчасу забезпечити цим українцям право американського азилу. У.К.К. між іншим звернувся сьогодні окремою телеграмою до Департаменту Війни у Вашингтоні та до американського військового губернатора в Німеччині, ген. Л. Д. Клея, прохачи „забезпечити традиційне американське право азилу для та інших оборонців української національної свободи і демократії“. Апель підписав голова Українського Конгресового Комітету Степан Шумейко.

СКЛАД ДЕЛЕГАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ССР НА ЗАГАЛЬНЕ ЗІБРАННЯ О.Д.

Нью Йорк, 14. вересня. — Делегацію Української ССР на сесію Загального Зібрання О.Д., яка почнеться у вівторок, 16. вересня, очолює „міністер закордонних справ“ Дмитро Мануйльський. Згідно з повідомленням секретара делегації, Вадима Коваленка, делегація складається з 10 осіб і в її склад, крім Д. Мануйльського, як голови та В. Коваленка, як секретаря, входять: Делегати: Олекса Война та Степан Демченко; Доради: Іван Козуля, Андрій Галаган та Віктор Шішов. Секретаріат: Тамара Бойченко, Микола Лукин та Наум Сокол.

Умер „Сокільський батько“ проф. Іван Боберський

Тржіч, Югославія, 17. серпня. Вчора вночі тут помер загально-відомий і визначний український громадський діяч, гімназійний професор і член дипломатичної місії ЗМНР до Канади, Іван Боберський. Покійний народився 1870 року в Доброгостіві, в Дрогобиччині, в Західній Україні та вставив насамперед як педагог, учитель і головну організацію українського сокільсько-січового руху, що й здобуло йому назву „Сокільського Батька“. Від 1908 до 1914 року Покійний був головою „Сокола-Батька“ у Львові та дав почин до закупна великого Сокільського Майдану у Львові. Після першої війни вийшов до Канади як член дипломатичної місії ЗМНР і теж на американському континенті вставив як невідомий громадський робітник. Опісля вийшов до Європи і другу світову війну пережив в Югославії, де теж не залишав громадської роботи, головню серед українців в Бачці, які власне минулого місяця обходили 200-ліття свого поселення в тій країні. Багато з учнів Покійного вставилися у Визвольній Боротбі під час першої світової війни, як теж в громадській роботі після неї. Покійний принагідно посилав свої листи до „Свободи“ й остання про „Українців в Югославії“ була друкована кілька місяців тому. Похорони цього заслуженого українського громадянина відбулися у вівторок, 19. серпня, на парохіальному кладовищі в Тржічі, в далекій Югославії. Доля не судила йому спочити на віки в Рідній Землі, яку так любив та для якої весь свій вік трудився.

ПРОПОНУЮТЬ \$26,000,000 ЗАЧЕТУ НА БУДОВУ СТОЛИЦІ О.Д.

Лейк Сокекс, Н. Й., 14. вересня. Члени американської делегації до ООД, під безпосереднім керівництвом секретаря стейту ген. Маршала, проstudіювали справу будови палацу в Нью Йорку, що має бути постійним осідком О.О.Д. На будову цього хмародеру американський уряд пообіцяв свого часу позичку у висоті 65,000,000 доларів, сплату якої було б опісля розділено на всіх членів ОД. Обміркувавши справу, американська делегація вже в найближшій часі мала б звернутися до президента Трумана з пропозицією, щоб „на conto“ тої позички виасегнувати вже тепер на ту ціль зачет у висоті 26 мільйонів доларів.

КИТАЙ ПРИПИСУЄ СВОЄ ГОРЕ ВІЙНИ, БОЛЬШЕВИКАМ І ІНФЛЯЦІЇ

Вашингтон, 14. вересня. — Через свою амбасад у Вашингтоні китайський уряд оприлюднив положення в Китаю під теперішню пору, а як причину горя, яке спало на цю країну, подав безупинне нищення великих просторів внаслідок війни, яку ведуть комуністи. Огляд положення був складений для американського висланника ген. Алберта С. Ведемейера ще в середині серпня, а оголошений щойно тепер. Ведемейер має повернутися до Вашингтону незабаром і тому оприлюднення такого звіту пояснюють в політичних колах як підготову до зміни прилюдної opinii в Америці супроти Китаю. Генералісімус Чіанг-Кай-Шек, голова національного уряду Китаю, виказу, що він робить усе, що в його силі, щоб розбудувати Китай і зменшити критичні зауваги американців до своєї праці. Він твердить, що треба зліквідувати комуністів, як озброєну політичну партію, а для такої цілі не можна вживати половецьких засобів. Попри політичні справи порушив Чіанг-Кай-Шек теж і економічні, щоб можна взяти під контроль інфляцію.

АРМІЯ ЗАКРИВАЄ ВІСТІ ПРО БІОЛОГІЧНУ ВІЙНУ.

Вашингтон. — На доручення урядовців, що складають пляни воєнної політики, команда армії закрила доступ до всіх джерел, з яких можна щось довідатися про біологічні воєнні засоби Америки. Кажуть, що тепер ведуться якісь експерименти з уживанням бацил у війні, а ця „зброя“ має бути без порівняння страшнішою, ніж атомова бомба. Воєнний департамент оприлюднив урядовий звіт про цю справу ще 3. січня 1946, а від тоді настала цілковита мовчанка.

ІТАЛІЯ ВЕРТАЄТЬСЯ ДО СІМІ ВІЛЬНИХ НАРОДІВ

МИРОВИЙ ДОГОВІР ВХОДИТЬ В ЖИТТЯ.
Формальності в Парижі і Москві.

Париж, 14 вересня (АП). — Сьогодні тут мається формально зложити ратифікації мирного договору з Італією і тим самим він увійде в життя. В Італії формально закінчується стан примиря і країна вертається знову до вільних, мирних народів, заплативши за воєнні амбіції Мусоліні та союз з Гітлером не тільки великими жертвами у війні, але й втратою територій та великими воєнними відшкодованнями на підставі мирного договору. Подібна церемонія зложення ратифікацій мирних договорів з іншими сателітами Німеччини, іменю Болгарією, Румунією, Угорщиною та Фінляндією відбудеться в Москві на Кремлі. З тою різницею, що ці країни перестали бути сателітами гітлерівської Німеччини, натомість перейшли в таку саму залежність від большевицької Москви.

ІТАЛІЙСЬКА КОМУНА ПРОТИ АМЕРИКИ.

Рим, Італія, 14. вересня (ЮП). — Вишколений в Москві провідник італійських комуністів, Пальміро Тольяті, виступив сьогодні два рази з промовою у Флоренції і Монца перед 100,000 комуністичною толпою. Тольяті обвинувачував Америку, що вона хоче встановити свою диктатуру в світі та підготовляє нову війну. Він твердив, мовляв Росія в мировому договорі давала Італії „більше“, але Америка до того не допустила. Як Тольяті заявив, що „Советський Союз це мирна, трудолюбна країна, яку обчернюють італійці та закордонна преса“, комуністична толпа почала вигукувати „смерть Труманові“, домагаючись пресової цензури.

1.75 БІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ НА ДОПОМОГУ ІТАЛІЇ.

Барі, Італія, 14. вересня (АП). — Американський посол в Італії, Джеймс Д. Дугл, сьогодні заявив, що від вересня 1943 року Злучені Держави Америки видали на допомогу та відбудову Італії понад двітора більйона доларів. Ця допомога продовжується.

БРИТАНІЯ ОСТЕРІГАЄ ЮГОСЛАВІЮ.

Лондон, 14. вересня (Ройтер). — Комуністичний уряд Югославії ще досі держить в арешті деяку кількість британців і американців, піддаючи їх всіляким тортурам. Британський уряд сьогодні звернувся до уряду Югославії офіційною нотою, остерігаючи його перед наслідками такої поведінки та домагаючись негайного звільнення заарештованих. З подібною нотою вже раніше звернулася теж Америка.

МОЖЛИВІСТЬ ПРОТИ-КОМУНІСТИЧНОГО СОЮЗУ У ФРАНЦІЇ.

Париж, 14. вересня. — Зазнавши багато шкоди від комуністичної підривної роботи в країні, французькі партії вже почали відповісти акцію за солідарний проти-комуністичний фронт під час найближчих виборів до місцевих рад, які опісля мають вибрати представників до ради Республіки. Комуністи зі свого боку пробують творити „фронт“ проти ген. де Голя.

ІРАН ПРОТИ ЧУЖОЇ ІНТЕРВЕНЦІЇ.

Тегеран, Іран, 14. вересня. — Советське домагання нафтових концесій в Ірані та американське заповнення, що ця країна може рахувати на американську допомогу в обороні своєї суверенності, витворили в останніх днях чергову велику загрозу комплікації міжнародних стосунків. Сьогодні почалися наради іранського парламенту, від якого і залежало б вирішення справи советського домагання. Іранський прем'єр Агмад Г'авам представив парламентові свій новий уряд та зложив важливу заяву на тему іранської закордонної політики. Прем'єр заявив, що політика Ірану досі базувалася на шуканні приязні всіх країн, головню Злучених Держав Америки, Великої Британії та Советського Союзу і в цьому напрямі вона буде продовжуватися. Проте, він висловив рішучість іранського уряду проти інтервенції будьякої іншої країни в іранські внутрішні справи. Цю заяву вважається виразно зверненою проти Советів. Саму справу советських домагань нафтових концесій прем'єр промовчав, видвигаючи 8 пунктів політичної програми. В інтерв'ю з одною пів-урядовою газетою прем'єр заперечив попередні повідомлення, мовляв Британія погоджується на советські нафтові домагання. Іранський амбасадор вийшов з Москви вчора до Тегерану, а советські домагання можуть прийти на порядок нарад парламенту вже завтра.

ПОРУШЕННЯ ШВЕДСЬКОГО КОРДОНУ СОВЕТСЬКИМИ ЛІТАКАМИ.

Штокгольм, Швеція, 14. вересня. — Шведські військові власті сьогодні повідомили, що від трьох місяців „літаки закордонного походження“ постійно порушують фінсько-шведський кордон. Свідки заявляють, що на літаках вони пізнавали советські відзнаки.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily).

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 567-7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодинокі числа три центи.		Three cents a copy.	
One year	\$7.00	One year	\$7.00
Six months	\$3.75	Six months	\$3.75
Three months	\$2.00	Three months	\$2.00

За кожен рік передплати \$10.00

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВІДІЛИ УПА В АМЕРИКАНСЬКІЙ ЗОНІ

Минулої суботи американська преса подала вістку про першу появу та інтерв'ювання в американській зоні Німеччини відділу УПА, зложеного з 36 воїнів, які в повному озброєнні пробіглися сюди з Рідних Земель. Вістки про подібні намагання з'явилися вже раніше, головні в чеській пресі. Проте, ані з українських, ані з чужих джерел не подано точніших інформацій про розміри, характер, причину і ціль цієї акції.

Сьогодні це передчасно ставити на цю тему твердження та робити висновки. В кожному разі, на підставі дотеперішніх повідомлень та натяків можна б вважати, що перехід поодиноких відділів з українських земель в Західну Європу не означає ані ліквідації УПА, ані залишення збройної визвольної боротьби, ані будь-якого успіху окупантів України. Факт, що ці відділи промочують собі шлях на захід здійснюваною і боевими формациями перекопане, що акція справді є планова і ведеться з наказу головного командування УПА. З дорічкових повідомлень теж виходить, що ця акція є наслідком не дій ворожих військ, а тільки подиктована новими потребами і методами визвольної боротьби.

УПА від початку її створення в 1942 році протягом двох років електризувала світ своїм героїзмом та своєю жертвенною боротьбою проти окупантів своєї батьківщини, зразу проти німецьких і опісля проти большевицьких загроз. Завдяючи їм найбільш ударів і втрат так їхньої власної, здобутою від них зброєю. Боротьба продовжується вже третій рік після закінчення війни. Для побороювання УПА ворог мобілізував всі не тільки свої, але й сусідні сили. Ясно, що командування УПА могло вважати за відповідне поробити тактичні зміни в подальшому веденні боротьби. Чисельний стан УПА невідомий; це є її військовою таємницею. Проте відомо, що участь українського населення в рядах її збройних сил була масова. В нових обставинах масовість могла б означати не так силу, як слабкість, з огляду на постачання та потребу еластичності боєвих дій. Значить, частину УПА треба було перевести в безпечне місце, якщо Західну Європу за таке

Ясно, що це тільки здогади, базовані на нечітких інформаціях. Проте, якщо воно не було, можна з цією певністю твердити, що перекинення поодиноких загонів УПА в Західну Європу подиктовані виключно доцільністю подальшої визвольної боротьби українського народу. Сам перехід повстанців зі Сходу на Захід серед постійних боїв і небезпек, є не менше героїстичним подвигом, як їх боротьба проти ворога на Рідній Землі.

Треба тільки висловити надію, що американські та інші західно-демократичні власті віднесуться до цих українських героїв боротьби за вселюдські західно-демократичні ідеали з такою ласкавістю, на яку вони заслуговують, головні признають їм право азилу. Окремим піклуванням повинні оточити цих героїв українці в Західній Європі, зокрема українські організації і Комітети на американському континенті. Український Конгресовий Комітет того самого дня, як проголошено вістку про першу появу відділу УПА в американській зоні, негайно звернувся до американських властей, висловлюючи надію, що цим українським героям буде признано традиційне американське право азилу. Допомоговий Комітет повинен теж зразу подбати, щоб цим біжцям була забезпечена по можливості якнайбільша матеріальна допомога і піклування. Звичайно, як іде про цей конкретний випадок, то ще не встановлено, чи це є справді відділ УПА. Але в цій оборонно-допомоговій акції американських українців йде не про один, чи другий випадок, а тільки про принцип: воєн УПА, без огляду де, на рідній землі, чи на чужині, є героєм в найповнішому і найширшому розумінні того слова і цим повинно диктуватися відношення до нього.

Елементарна справа

(До дискусії).

Довжуги замітки о. Нагорного, поміщеної в "Шляху", а передрукованої в "Свободі" розвивається ціла полеміка, яка може довести до непорозуміння. Це вказує Роман Стахур у своїх замітках. "Ще у відповідь авторові, "Слова до іммігрантів", поміщених в "Голосах читачів" у "Свободі" 12. вересня. Автор знову прагне до слова о. Н.: "І не робіть матеріалістами, як один Ваш друг, що одержавши працю в пекарні, жадав від українського товариства грошей за реферат на національному святі, як нагороду за втрачені години". Від себе п. Стахур пише замітку: "Оскільки цей факт в дійсності мав місце, то ми звертаємося з проханням до о. Н. подати точне дане наведеного факту. Лише здоров'я й тверда критика, без маскування своєї партійності, принесе загальної користь. Матеріалістами не робимося... та ніколи і від нікого грошей за реферати не бажали".

З допису о. Н. і відповіді п. С. треба прийти до висновку, що вони оба стоять на тому самому становищі, а саме б брати нагороду за реферати є чимось несприятливим, а п. С. навіть хоче знати, хто то такий, що відважився жадати нагороду за втрачені години. Значить, що як буде подано до прилюдного відома ім'я людини, яка допустилася такого громадянського прогірху, то її мабуть зустрінуть якась кара.

Саме, щоб запобігти такій можливості, треба цю справу основно висвітлити. Отже треба почати від цього, чи можна брати нагороду за "реферати" тобто за умову працю.

Досі ми не чули закидів, щоб "діяч (робітник) не був достойний своєї нагороди". У різних філософів, а головні в християнській науці чуємо, що за добре діло в нагороду, а за зло покарати. Як це має бути нагородою, залежить від часу й місця. Америка це робітничий край і тут мірється нагороду грошовою вартістю. В інших краях висчає слава, а де інше платять хлібом... Отже, коли свідок чоловік, який приїхав з скарбаччини, жадає нагороду, то що в тому, є злого? Виголошення реферату це не гешеми, що розмова на гостині у якогось господаря, де його приймають на обіді. До реферату треба мати талант, а до його додати працю. Треба пошукати в книжках за матеріалами, треба реферат написати, треба відповідно вбратися і шойно тоді явиться на сцені і реферат виголосити. По рефераті приходять критика: прихильна, або неприхильна. Це кожен чоловік може або хоче виставити себе на критику. Крім цього, критика може бути відемна і референт опісля відчуває на собі свого роду тягар, щось як би якийсь докір за евентуаль-

ну невдачу. Отже, чому нагороду за знання, за підготову і за самий реферат, має бути чимось ганьблячим? Попри те виразно сказано в дописі, що референт жадав нагороду за втрачені години, бо він працює в пекарні. За становища робітника це зовсім оправдане. Він отверто каже, що він тоді зайнятий працюю на житті, отже, коли він покидає працю, йому треба звернути платню, яку він дістав би, коли б працював. Мало того: Буває таке, що як робітник не явиться до праці в означений час, то може втратити роботу раз на все. Отже вириняє питання: Чому то людина, яка шойно приїхала з скарбаччини, мусить під загрозою ганьби, пригрозити і виголосити реферат задармо? Чи цей реферат тоді буде більше вартісний? Чи може притягати більше людей? Чи може дарований ним час буде такої вартості, що його можна буде переміняти на великі гроші?

Оці питання, що умова праця не повинна бути міреною вартістю грошей, це свого роду пережиток і треба б пильно прослідити, щоб нейти її початок. Коли серед нашого народу вже найшла право горювання оплата за церковні треби, то лине, чому нема ще серед нашого загалу розуміння, що всяка духовна праця є впливом зусиль не лише духовно-умовних, але теж і до деякої міри фізичних.

Насамперед людина, що працює умово, мусить бути здоровою. Щоби втримати здоров'я, треба належно відживатися, треба спати, треба й якоїсь розривки. Треба мати знаряддя праці, тобто книжки, папір, перо чи машинку до писання, а треба пераз знати дорогу до бібліотеки. Треба мати стіл до писання й читання, а промовець, чи референт, треба ще й сили виступити прилюдно перед публікою. Неодна людина має страх перед таким виступом і тому вона зовсім не береться виступати на сцені, щоб забирати прилюдно голос, часто переплітаний запитаннями й відповідями.

Коли ж іде про безплатне виголошення рефератів, то знову питання: Чому то референт має віддати час на підготову реферату і на його виголошення і це не вважається з його боку за жертву, а чому заплата за білет вступу на імпрезу, під час якої виголошений реферат, вважається за "патріотичне" діло? Коли б так порівняли лише видатки, зв'язані з підготовою реферату, з видатками на заплата білету на імпрезу, то який результат такого порівняння?

Оце все треба узяти під увагу при оцінюванні вартості умової праці і при ставленні різних вимог до інтелектуальних працівників. С. Д.

Коли ж виборці писали своїм депутатам, то відповіді одержували за підписом "секретаря". У них то повідомляло, куди той чи інший лист спроваджений за належністю. Щоб з'ясувати склад цих вищих і низших парламентів наведу кілька кандидатів, особисто мені відомих.

У нашій виборчій округі при виборах до Верховної Ради РСФСР кандидатом був існувавший позапартійний робітник з нафтових розробок у станіці Київській. Єдиною "заслугою" цієї особи була його довголітня праця в НКВД на посаді таємного агента. Ця людина, на вигляд безбидна, не могла зв'язати кілька слів, але здатна аплодувати кожному, якщо теж робитимуть інше.

До краєвої ради депутатом обрали комсомолку Боханову, єдиною заслугою якої було те, що вправно доїла коров у

Микола Чубатий.

Політика без фактів

В перших днях вересня б. р. розпочала свої наради друга міжнародна конференція дослідів публічної опінії в Уліамс Каледжі в штеті Масачусетс. В конференції взяло участь біля 200 дослідників публічної опінії з 13 держав демократичного табору країн. Привітальну промову від американського уряду виголосив асистент секретаря штету Вільям Бентон та в часі своєї промови він висказав знаменні думки, над якими слід зазастановитися всім, не тільки учасникам цієї міжнародної конференції.

Бентон підкреслив факт, що мимомалю розвиненої комунікації наших часів та винаходів нових засобів інформації від преси аж до телевізії включно, світ не є поінформований про себе взаємно. Навпаки, ніколи може в історії відомості про поодинокі країни та про поодинокі події не були так затемнені та поперечувані як саме в теперішні часи. Поважна частина політики наших часів це політика без правдивих та основно провірених фактів.

Мр. Бентон видить дві причини затемнення та баламучення публічної опінії народів світу; ними є цензура та пропаганда. Цензура та залізні куртина, що перегородила нинішній світ, внеможливають світові довідатися про реальні факти. Натомість доцільно ведена неправдива пропаганда ще більше затемнює образ положення поодиноких народів та країн. Все ж таки бесідник є оптимістом та вірить, що правда таки проб'ється через мряку неправди спричиненої цензурою, отже закриванням дійсної правди та неправдивою пропагандою.

Політика без фактів західних держав причиною поневолення України.

Погляди американського високого урядовця зі служби закордонної політики мабуть нікому не є так зрозумілі як українцям, що на своїй шкідливості відчували наслідки політики без фактів супроти України. Ніяка країна в світі продовж останніх 30 літ, себто від часів червоного московського наїзду на Україну, не була предметом на й б уральнішої цензури, як теж жаде нарід в світі не був предметом такої безцеремонної неправдивої пропаганди, як український нарід.

Причин, чому довкола України та українського народу створилася така мряка неправди та закривання дійсного життя і бажать тої нації, треба шукати в цим, що Україна найбагатша країна Європи з великою динамікою, пробудилася до власного національного життя, а всі наїзники України були живо заінтересовані, щоби правда про Україну

не дісталася в широкий світ, до відома тих міжнародних сил, що вирішували долю воєнного світа по першій світовій війні та й тепер вирішуватимуть долю світа по цій недовірченій ще другій світовій війні.

Про Україну та про український нарід розсївали неправдиві вісті всі сусіди, заінтересовані в посіданню цієї багаті країни, отже в першу чергу росіяни та поляки. Від більше двох соток років росіяни розсївають по цілій Європі неправдиві інформації, що український нарід хоче жити в єдності з Росією та навіть бути частиною російського народу. Таку неправдиву пропаганду ширять москалі, починаючи від царя Петра Великого і кінчаючи на Сталіну.

Московська пропаганда після першої світової війни сильно причинилася до того, що Україна не стала самостійною державою. Московському націоналістично-успішно допомагали поляки, представляючи українське самостійництво як роботу Берліна. А що німці по першій світовій війні, так само як і по недавній, були зненавиджені, так і ця неправдива пропаганда мала на цілі конечно зв'язати українство з тим зненавидженим покровителем Берліном.

Така сама орґія брехливого пропаганди та зв'язування українства з німецьким націоналізмом шаліла в часі другої світової війни та після неї. Вона була ведена Московою всіма засобами власної та наймленої пропаганди. Про "націзм" українського самостійництва писали не тільки московсько-большевицькі пропагандисти, про український нацизм писали так та видавали цілі томи найменш брехливими американці. Про "нацизм" українського самостійництва писали, та ще й тепер пишуть, найменш виродки українського походження. Вся ця навала брехливої пропаганди про українське самостійництво була ведена саме тоді, коли українські самостійники вели героїчну боротьбу в партизанських загонах проти наїзду нацистів та гинули від куль Гештапо, а десятки тисяч українських патріотів наповняли тюрми нацистичних концентраційних таборів?

Мр. Бентон є оптимістом та вірить, що правда вийде таки наверх. Це може й станеться в далекій майбутності, але питання коли ця правда вийде наверх та скільки то жертв вона буде коштувати поневолені народи, зокрема український нарід. Так як дотепер, то у відношенні до України перемагає така брутальна цензура та брехлива пропаганда. Політика великих держав супроти України говорить про це найкраще. На ділі всі дотеперішні рішення міжнародних установ

як Мирової Конференції в Парижі по першій світовій війні, постанови Ради Амбасадорів, постанови Ліги Народів та й теперішня політика великих держав супроти України це все політика без правдивих фактів оперта тільки на пропаганді сил ворожих визволенню України. Великі держави, деякі шире, деякі з політичних об'рахунків, попирають нині визволення навіть колоніальних народів, що тільки в останніх десятиях років уцивілізувалися, а не думають про визволення України, старої нації з тисячарічною історією. Причиною лежить в їх політиці без фактів, про яку говорив американський асистент секретаря штету.

Большевицька пропаганда головна зброя в завойованню України.

Пропаганда і цензура витворили фальшивий образ про Україну не тільки серед чужих. Брехлива пропаганда большевиків, як відомо, була сильно збаламутила теж частину українського народу та допомогла йому стати невірником Москви. Мабуть більше пропаганди ніж зброя большевицька сила привела Україну недавно в підданство Москви. Ця сама пропаганда Москви та найменш нею людей спричинила цей болісний факт, що ще й нині деяка частина людей українського роду йде проти власної батьківщини, стоїть на службі червоної, червонової чи білої Москви. Це теж політика без фактів самих-таки українців супроти власного народу.

Українська політика без фактів вносить внутрі заколот.

Та завважи мр. Бентона насувають ще одну справу, над якою слід нашим людям зазастановитися. Політика без фактів, себто політика без основного знання всебічного життя власного народу несе шкоду у нашому внутрішньому житті. За політичну роботу, за журналістичну, ба навіть за торговельну, основних проблем українського народу в часі його критичних часів, беруться аж надто часто люди, що самі не знають фактів про український нарід. Не знаючи їх, вони не в силі виносити корисних заключень відносно теперішності та майбутності України.

Коли б українські політичні діячі, журналісти і т. п. знали більше фактів про етнічні відносини серед українського народу, про його релігійні економічні, культурні і т. п. справи власного народу, то напевно не було б такої розбіжності думок на основі справи нації. Українська політика не мала б характеру гістерії в одному чи другому напрямі, але була б справою передуманою та як слід обгрунтованою у своїх заключеннях. А так вона все совгається по поверхні та фрази беруть верх над фактами. Це справдішня політика без фактів.

Річ природна, що ворожий українському визвольному рухові пропаганді слід протиставити українську інформацію і тут знову насувається справа фактів. Найбільше палка стаття, найбільше жарлива промова, які справді виходять зі серця, не переконають світу про українську правду, коли ця правда не буде поперта фактами й то фактами основно провіреними. Кілька невірних фактів кинуть кляймо неправди на цілу чисту справу, коли їх правдивість буде захищена.

Я висунув кандидатуру Білокопитова. Не вагаючись, мою кандидатуру президія схвалила. Після мого виступу одна рука сунулася, але дві лишалися піднятими дотори, прорісая слова, Президія зробила вигляд, що їх не помітила і вони згодом одна за другою сами спустилися. Байду-жа аудиторія підняла руки "за" кандидата і мовчки та скоро розійшлася по домішках. Другий член президії Батченко, підійшов до мене і, стиснувши мою руку, подякував. З почуттям проковтнутої гідності на смак пігулки я пішов з клубу.

(Дальше буде).

ПЕТРО ХОРОЛ

Права застережені.

НА ТЕРНОВИХ ДОРОГАХ СОВЕТСЬКИХ

26)

У короткій промові, спочатку, він подякував своїм виборцям за довіру і дав обіцянку, що разом з товаришем Ежовим прикладає всіх зусиль, щоб з корінням викорчувати в країні всіх ворогів блоку комуністів з безпартійними, ворогів радянської влади і комуністичної партії.

Цю його коротку промову викрило рідкими оплесками і після виконаного оркестрою інтернаду, — він сів до авта. В колі охорони всіх б авт зробили кілька рухів вперед і назад, перемішались і виїжджаючи з воріт стадіону,

не можна було довідатись, в котрому авті сидить той, за якого ми мусіли віддати свої голоси.

За 3 місяці після виборів з початку як чутку, а пізніше з офіційних кол стало відомо про арешти в Москві. Разом з іншими був заарештований і "без права листування" був спроваджений до іншого світу й наш депутат.

За ним пішов і ряд інших членів "верховного парламенту" у небутий. Не лише наша, але і Ротівська, Новоросійська та ряд інших областей лишалося без депутатів.

PROTECT YOUR FUTURE

★★★★★

U. S. SAVINGS BONDS

ПОШУК ДЛЯ ЖІНОК І МУЖЧИН
WANTS ADS
CLASSIFIED DEPARTMENT:
Bergen 4-0237 — Elyat 9-0582

ПОТРЕБНО ЖЕНЩИН

Жінки з дитиною, легка хатна робота в замітку за мешкання і харчі на малій формі в Джерсі. A. Pomeroy, Room 2242, Hotel McAlpin, N. Y. C.

Додатковий приділ

(Гумореска).

— Я вчеш не можу! А тому, перепрошую панів, я буду говорити одверто.
Пішов у чергу по додатковий приділ, коли чує — за українську мову сперечаються. Ось послушайте:

— А були-с'я там у Франк фургі?

— Бігме був! З тобов, Богдане, здається?

— А хіба разві це по-українськи „з тобов“? — зауважив збоку хлопчик у зеленому кашкеті „набакир“.

— О, прошу пана ласкаво! Ви добре розумієтеся на мові...

— „Разві“ — це українське слово? — втрутився літній чоловік.

— Ну, кунешно, я не запечую, це в мене помилка трапилася. А вобщі і взагалі, вам ще слід повчитися, як вірно говорити.

— Гнате, у тебе галстук набік зіхав!...

— А всео рамно!...

— Ні, прошу пана ласкаво, у кого вчитися? — чіпляється літній чоловік. — У вас, у „галстуха“? Відповідайте!

— А хоча б і в мене... Бо я ніколи не скажу „ся помилив“.

— Ви, прошу пана ласкаво, мене, старого не вчить. Я більше забув, ніж ви знаєте. Може з самими Францом Йосифом розмовляв, а ви мене...

— Петре, ти кому батинки оддаєш?

— У шведську майстерню.

— О, бач! Він мене вчить! А хто допіру сказав: „У шведську майстерню“? У шведську б могилу вас, щоб ви шевців не калічили! Ану, відповідайте ось тутечки: у шведську майстерню, чи шевську?

— Тутечки, осьдечки, отакечки... цілий чемайдан можна назбирати!

— Ха-ха! чемайдан!

— А може валізу? — зауважила збоку дівчина.

Петро косо кліпнув на неї:

— А, Ганько, і ви мовниці! Збоку чути шепіт:

— А цікаво, Петро холостий?

— Ще б пак... коли б „холостий“, то до дівчат не то-го-бо... а то заряджений!

— І виходить, що пішов кравець до портного, а сапожник у шведську майстерню, — глузуючи, кинув хтось із гурту.

— Ех, ви, політичні мінігранти! — озвався з боку дідусь. — Як лаятися, так розумієте один одного.

— Дрась! — привіталась жінка з кошиком у руці. — Я, здається, тутечки чергу займала?

— Да, пожалуста.

— А що вона за „пужалуста“?

— А це від слова „пужало“ — чути дотеп.

В цей час остеронь якийсь чоловік з розмови, що тут то-чилася, складав собі словник. Раджу всім „мінігрантам“ взяти ці слова за додатковий приділ. Ось і словничок:

Венцей, буде говорив, галстук, ну, кунешно, ненадо, всео рамно, пожалуста, спугарся, шляпа, маринарка, шведська майстерня, фанно, ниц, партной, халастой. — Да!...

І назавга я мушу признатися:

— Я венцей далі не можу...

Степан Пікова. (У. Т.).

В КОЖНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

„Здається мені, що я вирвався з пекла...“

(УБІ). Торохкотючи по трілах, потяг залишає станцію Ансбах. Розглядаю новосілих пасажирів, і мою увагу відразу привертає до себе мій візаві: власне, кидається, передовсім, у вічі його дивний одяг — одяг, до якого в американській зоні нелегко придивитися: сіра, з брудно-жовтими плямами, шинеля, на ногах, обмотаних брудними, пошматованими ганчір'ям — дерев'янки, привязані шматком шпагату. На голові — невизначеного кольору пілотка, така характерна для „бойцов доблестной армії“. А лице людини? Сіро-жовтаві, запалі шокі, глибоко сидять очі, в яких відбивається байдужість до всього навколишнього світу. Ясно: поворотець із со-ветського полону.

Стараюсь навязати з ним розмову: небережно ставлю питання:

— Як там жилося в полоні?

Байдужий зір запалається злістю, і падає відповідь:

„Поїдте, то побачите!“

Бачу, що нічого з нашої розмови не вийде. Вигідніше вмішався на лавці і витягаю цигарки, щоб закурити. В очі буйного полоненого запалається жадоба: він починає ковтати слину, і уста відкривають беззубий рот. Відкривають пропону йому цигарку, яку він дрижачими руками прикурює і сильно затягується.

Його, раніш байдужий, очі запалаються вогником вдячності. Він звертається до мене з запитом, чи я не чужинець. На мою потверджуючу відповідь та на моє зазначення, що я — українське мій су-сіда починає оповідати:

— Перебував якраз на Укра-їні. Наш табір, імени Макси-ма Горького, знаходився за два кілометри від міста Сталин.

Було нас у таборі понад 25,000 людей. Працювали ми на металургічних заводах. Відживлення погане й одноманітне, обраховане на кількість вико-нуваної кожним праці. На кож-ному кроці заохорювання та пошесні недуги. Табори шпиг-талі переповнені хворими, які знаходяться під опікою ні-мецьких лікарів, але на чолі стоїть лікарка-росіянка, яка хоч би й виказала добру во-лю, — нічого зробити не мо-же, бо цілковитий брак ме-дикаментів та інструментів, як і в усьому Советському Сою-зі. Випадків смерті — від 120 до 150 щодня. Наше життя було мов би звіряче, і мені це зараз здається, що я вир-вався з пекла. На заводах вільно зустрічались з тамош-німи робітниками: це були переважно лише жінки, які, нарівні з мужчинами, мусіли виконувати важкі норми. Муж-чини були лише на високих провідних становниках, і це все були партійці. Таких за-мучених, передчасно постари-лих та постійно недоживлю-ваних жінок бачив я вперше в своєму житті. Вони були до-брі і, не зважаючи на нена-

висть до них, нам співчували, але нічим нам допомогти не могли. Від них чув я і про-життя на Україні. По праці вистоявали вони годинами з малими дітьми, щоб дістати буханку разового — повного остюків — хліба. А м'ясо й товщі могли дістати тільки ви-падково. Колись був звичай у вихідний день їхати на село та там проміновати якісь лахи на живність, але тепер і міня-ти нема чого, та й колгосп-ники самі голодують. Через брак робочої сили й тягла не раз 50—70% колись урожай-ної землі, дежить облогом, і на ній красується буря. На-селення в більшості висезано та переселено десь інде за ні-бито сприяння німцям, та за-ворожість до советської вла-ди. В містах страшна мешка-нева криза: не раз 2—3 родини містяться в одній кімнаті і потоплюють у взаємних сварках та бруді. Вся індустрія настав-лена на тяжкий промисл та на озброєння, а високі партійці все підкреслюють важливість майбутньої оборони перед ка-піталістичним світом. За най-менший промах у праці кара-ється тяжкою в'язницею, а то й смертю...

Мій співрозмовник мовкне і перелякано розглядається по-купе, де розмови стихли і всі слухають його оповідань. Я-кийсь добре випасений німець звертається з запитанням:

— А чому деякі полонені вертаються й оповідають, що в УССР живеться дуже добре, і що всі там задоволені?

Крива усмішка переходить через лице буйного полонено-го:

— Це — такі, що перебува-ли в так званих таборах про-пагандистів, яких, по перепро-вадженні вишколу, спеціально відправляють до Німеччини для пропаганди. Це — переважно колишні гітлерівці, які зміни-ли свою хоруговку. Прислу-жуються тепер тим, що ма-ють владу. З інших полонених звільняється лише тяжко хо-рих, які, по прибутті до Ні-меччини, відразу йдуть до шпиталів. Найчастіше ці люди фізично цілком знищені, і тяжко їм повернутися до нор-мального життя...

Пропоную оповідачеві ще одну цигарку і питаю:

— Чи не зустрічали ви в праці буйних робітників-українців, що були примусово ви-везені до Німеччини, а потім добровільно повернулися на-зад?

— Ні, таких не зустрічав, але чув, що їх перевозять на-далеку північ, щоб там, при-

тяжкій праці, роздумували над невиконаними вчинками...

І ще запитую:

— Кудю ви повертались, та які ваші враження з дороги?

— Хав я лібією Харків-Київ-Шенетівка — Здобунове — Львів — Перемишль — Краків — Бреслав — Ковбус — Ляйпциг-го! На Україні кидалась мені в вічі нужда та вбогість на-селення. Неприбрані руїни. Пе-реловнені і рідко ходячі, бруд-ні потяги. Ця пуста ще збіль-шується на Волині та в Гали-ччині, де бракує цілих районів іде цілі общари ніким не за-мешкані. На більших станціях повно — до зубів озброєного війська, яке часто прова-дить розшуки й арешти серед місцевого населення. Кордон між Польщею й Україною в постійних боях та пожарах: тут укрїнськи дають себе в зна-ки українській повстанці, перед-якими обидві військові влади мають страх, бо за повстанцями стоїть місцева населення. На советській зоні Німеччини звертають увагу величезні пля-кати СЕД та різні заклики по-літичного характеру. Муже-ська частина населення, наля-кана реєстрацією та перега-дом буйних військових, ма-сово намагається перебратись на американську зону. Амери-канці, насамперед, сфотогра-фували нас у різних позах, а потім нагодували...

Василь Вербоуєвський.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо зазначити імена, прізвища, дати народження, а також адресу, куди слід надіслати листи.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

11,152 До знайомих з с. Мон-говичі (Перемишль) від Липі-чак Степана (молодий хло-печ) просить о афідевіт.

11,153 Костина Івана інж. від Михайла Валерія.

11,154 Захарчук Олексі і Па-рашки з с. Слобідки Лісної (Ко-ломия) від Федасюк Дмитра.

11,155 Колодій Марії з с. Ше-шеровичі (Мостиська) від Са-віцького Романа.

11,156 Жук Едмодії від Ку-харський Петра з с. Воробіїв-ки (Тернопіль).

11,157 Оначини Ігната, Бо-гіль Івана, Катерини, Василя, Марич Софії і Катерини з с. Турочок (Турка) від Оначи-шин Павла.

11,158 Попович з с. Пеняки (Броди) від Коланецький Пет-ра.

11,159 До односельчан з с. Угнева від о. Трешневський О-лександра (поздоровлення).

11,160 Маїцький Онуфій, О-лексі, Скальськ Михайла і Ан-

дрія та Лецько Павлини від Маїцька.

11,161 Гридан Чеслава сина від матери Гридан Софії.

11,162 Нурик Григорія з с. Дроздовичі (Перемишль) від Гавдью Миколи.

11,163 До рідних і знайомих з с. Бернадівки від Іванчук Я-ким.

11,164 Луцишин Василя з с. Звиняк (Самбір) від Луцишин Юрка.

11,165 Свистун Василя з Хар-ківщини від Бузан Луки.

11,166 Перепелиця Гаврила з Бергомету (Буковина) від Єр-е-нюк Євгена.

11,167 До односельчан і зна-йомих з с. Звенигорода (Бібр-ка) від о. Дубицький Юрія.

11,168 Луців Анни (Брик) від Штендера Петра з с. Діброва (Радехів).

11,169 Ярош Івана з с. Бодна-рів (Рашів-Краків) від Ярош Йосифа.

11,170 Винар Івана, Гната, Данька, Олексі, Ганджу Синь-ка з с. Тростянець (Добромиль-Перемишль) від Винар Михай-ла.

11,171 Куцевич Григорія, Дубчак Онуфрія, Скальський Миколи з с. Переліски, Липо-

вля (Крем'янець Вел. Україна) від Луцишинський Івана.

11,172 Климанський Сергія з с. Дубівка (Київ), Франчук Я-кова з с. Мала Вовнянка (Київ) від Климанський Анни.

11,173 Контна Катерини (Ко-роль) від Король Дмитра.

11,174 Слюсарчик Юрка і Григорія від Слюсарчик Івана з с. Макухів (Мостиська).

11,175 Петришин Гринька і Стефана з с. Жовчева (Рогатин) від Петришин Василя.

11,176 Вишванний Михайла від Вишванний Івана.

11,177 Макав Геррі від Гу-тай Володимира з Перемишля.

11,178 Просить о афідевіт: Момотюк Івана, вчителька, молода, самітна, походить з Кошичинськ (Долина-Ходорів).

11,179 Бойко Григорія з с. Золочівка (Бережани) від Бой-ко Павла.

11,180 Кашинська Олени з Ходорова від Вербоуєвський Пан-телеймона.

11,181 Полуліх, Семена, Ку-ліш Марії з с. Вошанці (Рудки) від Пулуліх Романа.

11,182 Фенчак Івана з с. Вел. Лучок (Мукачів) від Фенчак Михайла.

11,183 Габовла Дмитра, від Фенчак Михайла.

11,184 Ницилій Якова з с. Ла-сковець (Теребовля) від Ни-цилій Василя.

11,185 Савчук Яна з с. Пуко-шівці (Станіславів) від Сав-чук Анни.

11,186 Бучковський Микола з с. Озмина Мала (Самбір) шукає свою рідню.

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee

P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

В листах просимо кінчити по-давати групу і число.

ПОШУКУЮТЬ

КУХТА ВАСИЛЬ, син Михайла (Ма-рій), урод. в Королюк польським, повіт Санік, пошукує стрийків

ІВАН, МИКОЛА І ВАСИЛЬ КУХТІВ

уці з Королюк польського, повіт Са-нік, та ВАСИЛЬ і його брати КУР-ДИЛА, урод. в Далеко, повіт Санік, та їх рідню. Відомість прошу пода-вати на адресу: Кухта Василь, Bay-reuth Leopold Kaserne, i na Sanitary Charitable, Munich Dachauet 9/II, Germany.

БОДНАР ПАВЛА,

уродженого в Стовині, повіт Топо-річ, Галичина, перебував у Філадель-фії, пошукує ПОЗНЯК ЮЛІЯ, син Андрія і Анни (з дому Боднар), ур-в Боложинові повіт Золочів, тепер: JAGERKASERNE 11/17, MITTENWALD/KARW.

SAVARIA, GERMANY, U. S. ZONE.

ГРИГОРІЙ КОВЕРДОВИЧ
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО ЙОГО
ФОРІЄРСЬКА РОБІТНЯ
є тепер під числом
265 East 4th St.
BETWEEN AVES. B & C
New York City
Приймає замовлення на НОВІ РОБОТИ І ПЕРЕРІБКУ
та дає 20% опусту на всі роботи, а також ДАРОМ
сторидж на літо.
Самий сторидж на літо 2% від сотні.

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ
КУПІТЬ ІА ПОТРЕБНІ КНИЖКИ
Не досить післати дитину до школи. Треба їй ще дати книжки, без котрих вона не може навчитися читати, а потім книжки, щоб заохотили її читати.
Ось Вам вибір таких книжок для дітей:
ПЕРША КНИЖЕЧКА (Буквар) М. Матвійчука 75 ц.
ДРУГА КНИЖЕЧКА (читанка для 2. класу) М. Матвійчука 75 ц.
ЧЕТВЕРТА КНИЖЕЧКА (читанка для 4. класу) М. Матвійчука 75 ц.
ШКІЛЬНИЙ СПІВАНІК у двох частих. Зладив Ф. Колеса 75 ц.
МАТЕМАТИКА, Ів. Андрущенко, практичні пора-ди з арифметики та геометрії, опр. 50 ц.
МАЛА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ, І. Крипакевича 15 ц.
МАЛИЙ КАТЕХИЗМ християнсько-католицької релігії, Уложив о. Іван Рудович 35 ц.
ХРИСТІАНСЬКО-КАТОЛИЦЬКА НАУКА ВІРИ в біблійних оповіданнях для дітей. о. С. Бі-ленький 50 ц.

“СВОБОДА”
61-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY 3, N. J.
ДЛЯ УЧИТЕЛІВ:
МЕТОДИЧНИЙ ПІДРУЧНИК до навчання пер-ших початків українського письма. Зладив М. Матвійчук 75 ц.
Замовлення слати:

Велике тіло вояки було покладене лагідно на тапчані. „Чи він помер?“ Запитувалися цікаво поневолени жінки.

Коли Тарзан сказав їм, що Зорг лише спить, вони повітали. „Коли він не матиме сво-го еліксіру, він повиває нас,

як збудиться“ — заплакали вони. Саме тоді Зорг піднісся. Дивний погляд зявився на його лиці.

Нагло, перебігши насильно попри Тарзана, велетень ру-шив з своєї кімнати. „Де мої жінки?“ — закрячав він.

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
виправляє погребні по \$150
і інші так потрібні як
ОБСЛУГА НАКРАЩА
JOHN BUNCO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 8th ST., NEW YORK CITY.
Detailed funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7861
ПЕТРО ЯРЕНА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Занимається похованнями
в БРОНКСІ, БРОКЛІНІ, НЬЮ
ЙОРКУ І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568
Branch Office and Chapel:
707 PROSPECT AVENUE
(Cor. E. 155 St.)
Bronx, N. Y.
Tel.: MEtrose 5-9577